
MITÄ ME ODOTIMME KONFERENSSILTA?

Meidän puolueemme on koko Venäjän sosialidemokraattien liitto, Pietarista Kaukaasiaan ja Riiasta Siperiaan asti.

Tämä liitto on järjestetty sitä varten, että voitaisiin auttaa työtätekeviä käymään menestyksellistä taistelua pohattoja vastaan, tehtailijoita ja tilanherroja vastaan, paremman elämän puolesta, sosialismin puolesta.

Mutta taistelu voi olla menestyksellistä vain silloin, kun puolueemme on yhtenäinen ja tiukasti yhteenliittynyt, kun sillä on yksi mieli ja yksi tahto, kun se iskee samaan suuntaan kaikkialla, Venäjän kaikilla ääriillä.

Mutta miten voidaan saada aikaan puolueen yhtenäisyys ja tiukka yhteenliittyneisyys?

Siihen on yksi tie, nimittäin: pitää koota koko Venäjän valveutuneiden työläisten valitsemat henkilöt yhteen, käsitellä yhdessä vallankumouksemme peruskysymykset, luoda yksi yhteinen mielipide ja sitten kotipaikoille hajaannuttua mennä kansan keskuuteen ja johdattaa kansa yhteistä tietä yhteiseen päämäärään.

Sellaista kokousta nimitetäänkin konferenssiksi.

Juuri sen vuoksi me kaikki odotimme kärsimättöminä Venäjän sosialidemokraattisen työväenpuolueen Yleisvenäläisen konferenssin koollekutsumista.

Meidän puolueemme eli ennen vallankumousta maanalaisuudessa, se oli kielletty puolue, sen jäseniä vangittiin ja karkoitettiin pakkotöihin. Siksi se oli järjestetty maanalaisuuteen sovelletuksi, se oli „salainen“ puolue.

Nyt on asiaintila muuttunut, vallankumous on antanut vapauden, maanalaisuus on kadonnut, ja puolueen oli tultava julkiseksi, sen oli järjestäydyttävä uudella tavalla.

Ratkaistavanamme on kysymys sodasta ja rauhasta. Sota on vienyt ja vie vieläkin miljoonia uhreja. Sota syöksee miljoonia perheitä kurjuuteen. Se on tuonut kaupunkeihin nälänhädän ja nääntymyksen. Se on jättänyt maaseudun vaille kaikkein välttämättömimpiä tavaroita. Sota on edullinen ainoastaan pohatoille, jotka täyttävät taskunsa valtion tavaratilauksista. Sota on edullinen ainoastaan hallituksille, jotka rosvoavat vieraita kansoja. Sellaista rosvousta varten sotaa käydäänkin. Niinpä herää kysymys: miten on meneteltävä sodan suhteen, onko se lopetettava vai onko sitä jatkettava edelleen, onko hirttosilmukkaa kiristettävä vaiko katkaistava se lopullisesti?

Konferenssin piti vastata tähän kysymykseen.

Edelleen, Venäjä, niin sen selusta kuin rintamakin, on nälänhädän partaalla. Mutta nälänhätä tulee kolme kertaa ankarammaksi, ellei nyt heti kynnetä kaikkia „vapaita“ maita. Kuitenkin tilanherrat jättä-

vät maat hoitamatta, pidättäytyvät kylvöistä, eikä Väliaikainen hallitus anna talonpoikien ottaa tilanherrojen maita ja muokata niitä... Miten on meneteltävä Väliaikaisen hallituksen suhteen, joka tukee kaikin tavoin tilanherroja? Miten on meneteltävä itse tilanherrojen suhteen: onko maat jätettävä heille vaiko annettava ne kansan omaisuudeksi?

Konferenssin piti antaa kaikkiin näihin kysymyksiin selvät ja täsmälliset vastaukset.

Sillä vain sellaiset vastaukset tekevät puolueen yhtenäiseksi ja tiukasti yhteenliittyneeksi.

Vain tiukasti yhteenliittynyt puolue voi johtaa kansan voittoon.

Täyttikö konferenssi meidän toiveemme?

Antoiko se selvät ja täsmälliset vastaukset,—ratkaiskoot toverit sen itse tutkiessaan konferenssin päätöksiä, jotka on julkaistu lehtemme 13. numeron liitteessä¹⁹.

„Soldatskaja Pravda“ № 16,

toukokuun 6 pnä 1917

Pääkirjoitus

Allekirjoitus: K. S t a l i n